

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Talpă Boris, Eremciuc Ghenadie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului și de către inculpatul Cosarev Anatolie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 martie 2023, în cauza penală în privința lui,

Cosarev Anatolie xxxxx, născut xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 27.07.2022 – 11.10.2022;
Instanța de apel: 07.11.2022 – 24.03.2023;
Instanța de recurs: 30.05.2023 – 01.11.2023.

C O N S T A T Ă :

1. Prin Judecătoria Bălți, sediul Central din 11 octombrie 2022, Cosarev Anatolie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani.

În baza art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința xxx din xxx, preluată prin încheierea xxxx din xxx (1 an 7 luni 26 zile închisoare în penitenciar de tip închis) fiindu-i stabilită inculpatului Cosarev Anatolie pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Termenul ispășirii pedepsei lui Cosarev Anatolie s-a dispus a se calcula din data pronunțării sentinței - 11.10.2022.

În temeiul art.88 alin. (3) Cod penal, s-a inclus în termenul pedepsei perioada aflării lui Cosarev Anatolie în stare de arest preventiv și arest la domiciliu din 13.06.2022 până la data pronunțării sentinței - 11.10.2022.

Acțiunea civilă depusă de avocatul Botnari Valeriu și reprezentantul părții vătămate xxxx în numele minorei xxxx împotriva lui Cosarev Anatolie s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, inculpatul Cosarev Anatolie la xxxx în intervalul de timp începând cu ora xxxx min. și până la ora xxx min. aflându-se în salonul troleibuzului cu ruta xxx, în timpul deplasării pe teritoriul mun. xxx, de la stația din apropierea xxxx către stația magazinului xxxxx din regiunea Cartierului xxx din mun. xxx, s-a apropiat de minora xxx născută în xxxx, și urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, acționând intenționat și contrar faptului că cunoștea că ultima este minoră și nu a împlinit vârsta de 16 ani, respectiv o poate manipula cu ușurință, a întreprins în privința minorei acțiuni perverse pe tot parcursul deplasării în transport public, manifestate prin atingeri indecente,

exprimate prin mângâieri și pipăiri cu mâna la organe genitale, fapt care a condiționat crearea minorei o atmosferă de disconfort, frustrare și rușine.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei decizii noi, prin care inculpatul Cosarev Anatolie să fie achitat de sub învinuirea adusă, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, și respingerea acțiunii civile ca fiind neîntemeiată;

- inculpatul Cosarev Anatolie, prin care și-a expus dezacordul cu sentința în partea recunoașterii vinovăției de comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, din care motiv o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată;

- avocatul Botnari Valeriu cu reprezentantul părții vătămate xxxx, prin care au solicitat casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei lui Cosarev Anatolie și în latura civilă, privind admiterea acțiunii civile în principiu, cu stabilirea cuantumului acesteia în instanța civilă, ca fiind ilegală și neîntemeiată, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i stabili lui Cosarev Anatolie o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani. În temeiul art.85 Cod penal, conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i adăuga parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință 6 (șase) ani, o parte neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința xxxx, preluată prin încheierea xxx de 1 (un) an cu executarea în penitenciar de tip închis) stabilindu-i pedeapsă definitivă inculpatului Cosarev Anatolie sub forma de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Admiterea integrală a acțiunii civile, încasarea din contul lui Cosarev Anatolie în folosul xxxxx a sumei prejudiciului moral în mărime de 500 000 (cinci sute mii) lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

3.1 În motivarea cererii de apel avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului a invocat că, prima instanță a apreciat eronat și contradictoriu probele, fiind puse la baza sentinței de condamnare probe ce urmau să fie declarate inadmisibile și fără a fi cercetat multiaspectual/obiectiv circumstanțele cauzei, astfel, prima instanță neîntemeiat a reținut declarațiile martorului Rozloga Ana cu titlu de caracteristică a inculpatului Cosarev Anatolie.

A menționat că martorul a comunicat instanței circumstanțe de fapt precum că inculpatul ar fi comis, în privința xxx, fapte similare celor de care este învinuit în prezenta cauză penală, aici invocând că potrivit art.21 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

A indicat că, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 13.06.2022 se atestă că - la această acțiune procesual-penală a participat minora xxxx, care a comunicat organului de urmărire penală despre careva indici de identificare a obiectului. Prin urmare atestă o audiere a părții vătămate minore și invocă că la aceasta acțiunea urma să participe pedagogul pentru a supraveghea respectarea normelor pedagogice la audierea minorului. Acțiunea procesual-penală documentată prin procesul verbal de recunoaștere a obiectului din 13.06.2022 a fost efectuat contrar art.117 alin.(2), (3) Cod de procedură penală. În urma cercetării probei în ședința primei instanțe s-a constatat că organul de urmărire penală a prezentat minorei xxxx imagine fotografică a tatuajului cu inscripția xxxx pentru a stabili dacă această aparține făptuitorului. În corespundere cu prevederile normelor procesual penale citate atestă că organul de urmărire penală urma să prezinte minorei, pe lângă tatuajul fotografiat de pe mâna inculpatului și alte două tatuaje omogene acest cu tatuaj.

Însă, contrar prevederilor art.117 Cod de procedură penală, măsura procesual-penală a fost prezentată doar o singură poză cu tatuaj cu inscripția xxxx, poza cu nr.1 este cu o altă inscripție, totodată. Or, conform art.94 alin.(1) p. 6) 8) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele

care au fost obținute 6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată; 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

A mai menționat că, prima instanță în mod contradictoriu și nemotivat, a reținut faptul că minora xxxx a confundat două mijloace de transport public, troleibuzul cu autobuzul și a reținut că fapta penală a fost comisă de inculpat în troleibuzul xxxx, iar potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în care partea vătămată minoră a fost audiată în condiții speciale din 21.06.2022 (f.d.19) se atestă că minora nu declară numărul de rută al mijlocului de transport public în care a urcat, însă, declară că era autobuz.

Prima instanță a constatat că, xxxx a confundat autobuzul cu troleibuzul, deoarece acesta pe anumite porțiuni de drum nu este conectat la liniile de curent electric, prin urmare partea-vătămată, având vârsta de 9 ani ar putea confunda troleibuzul cu autobuzul. Prima instanță a operat cu presupunere la elucidarea dis concordanței între declarațiile minorei și actului de învinuire emis pe caz, ceea ce este inadmisibil într-o cauză penală de învinuire a persoanei în comiterea unei infracțiuni grave. Totodată, prima instanță a respins argumentul invocat de apărare în partea ce ține de insuficiența declarațiilor minorei privind recunoașterea tatuajului de pe mâna făptuitorului pentru a emite sentință de condamnarea în privința lui Cosarev Antolie, apărarea invocând faptul că minora ar putea confunda tatuajul de pe mâna făptuitorului cu tatuajul de pe mâna inculpatului Cosareva Antolie. Sub acest aspect fiind o motivarea contradictorie, cu încălcarea dreptului la un proces echitabil al inculpatului or, în aceste circumstanțe se conturează o examinare subiectivă a cauzei penale de către instanța de judecată cu acordarea priorității probelor și argumentelor acuzării.

A menționat că, fiind audiată în condiții speciale, minora xxxx a declarat doar despre tatuajul în formă de litera xxxx, fapt ce parțial nu coincide cu tatuajul inculpatului. Totodată, în sentință nu este indicat în baza la ce probe instanța a reținut că locul comiterii infracțiunii a fost totuși troleibuzul de pe ruta xxx, la materialele cauzei ne fiind anexate probe privind traseul de deplasarea a rutei xxx în data de xxx și dacă pe acest traseu de deplasare, în acea perioadă de timp a circulat pe porțiunea de drum cuprinsă între magazinul xxx și magazinul xxxx.

A relevat că, circumstanțele de fapt expuse denotă pronunțarea de către prima instanță a unei sentințe neîntemeiate, fiind constatată vinovăția lui Cosarev Antolie în comiterea faptei penale incriminate, fără a exista la materialele cauzei un ansamblu de probe în acest sens.

3.2 În motivarea cererii de apel inculpatul Cosarev Antolie a invocat că, prima instanță nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, iar sentința nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, aceasta fiind expusă neclar. Însă, în speță nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, or, instanța de judecată internațională prin hotărâre pe un alt caz a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, ce poate fi repetată și în această cauză.

A subliniat că, la emiterea soluției de aplicare în privința sa a măsurii preventive arestului preventiv, instanța de judecată nu și-a motivat poziția, chiar și în situația aplicării acesteia în temeiul art.395 alin.(1) pct. 5 Cod procedură penală, astfel cele indicate în sentință în acest sens nu este suficient și nu poate fi calificat drept motivare a soluției luate, concluzionând că, privarea de libertate la moment este absolut neîntemeiată și ilegală. La caz, se atestă încălcarea de către autoritățile Republicii Moldova a prevederilor art.5 CEDO în timpul examinării cauzei penale în instanța de fond, ceea ce apreciază ca fiind viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea pronunțată.

A menționat că, drept condiție obligatorie care face parte indispensabilă din calificativul infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal (conform învinuirii imputate), reprezintă acțiunile perverse ce constau în exhibare și atingeri indecente (la organe genitale), astfel se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă, răspunderii penale fiind supusă doar persoana vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de legea penală. Din împrejurările speței se atestă că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii imputate prevăzute de art.175

Cod penal, deci careva probe care ar dovedi faptul că el, a comis acțiuni exhibare și atingeri indecente la organele genitale ale victimei minore lipsesc-semn obligatoriu al laturii obiective.

Însăși victima minoră a declarat că, fost atinsă și pipăită la burtă și nu la organele genitale. Astfel, nu se confirmă impactul psihologic asupra victimei manifestat prin crearea unei atmosfere de disconfort, frustrare și rușine sau anxietate, spaimă, stres, frică să se deplaseze cu transportul public, traumă psihologică, sau isterie - conform declarațiilor martorului Prisacari Mariana (mama) și Prisacari Natalia (bunica). Mai mult, pe caz nefiind dispusă efectuarea expertizei judiciare în ordinea art.143 alin.(1) pct. 5) Cod procedură penală.

Insistă că, în privința victimei minore există îndoieli cu privire la capacitatea de a percepe just împrejurările, deoarece, având vârsta de doar 9 ani, aceasta nu poate deosebi un autobuz de troleibuz și alte chestiuni elementare. Astfel, dispunerea unei expertize psihologice era obligatorie, or, de justa percepere a împrejurărilor depinde soarta unei persoane care a fost condamnată nejustificat, fiind total nevinovată.

De asemenea, au fost admise și încălcări la audierea părții vătămate minore în condiții speciale și anume în lipsa avocatului său, ceea ce duce la nulitatea acestui act procedural. Or, i s-a încălcat flagrant dreptul la apărare, precum și principiul egalității armelor într-un proces. În termenul de 3 zile din momentul audierii sau nu mai târziu de ziua în care învinuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, organul de urmărire penală urma să-i aducă la cunoștința acestuia procesul-verbal de audiere a martorului minor și copia înregistrării audio/video a acesteia, totodată, fiind întocmit un proces-verbal. Consideră că, el a fost lipsit de dreptul de a-i adresa întrebări martorului minor, deoarece despre această procedură el a aflat abia în cadrul cercetării judecătorești, prin încheiere protocolară această probă deja fiind admisă.

A invocat și faptul că, el nu corespunde descrierii efectuate de partea vătămată, nu este chel, nu are părul rar. La fel, în rezultatul percheziției efectuate, la dânsul nu au fost depistate și ridicate careva haine care corespund descrierii victimei sau reprezentantului legal. Referitor la tatuajul de pe mână la fel este o situație incertă ce pune la îndoială legalitatea administrării mostrei pentru cercetarea comparativă, cu încălcarea art.119 alin.(1) Cod procedură penală, referitor la faptul, dacă pe corpul lui se constată că există semne particulare. Nu este cunoscut nici faptul de unde și prin ce metodă procedurală a fost administrată fotografia tatuajului cu însemnul xxxx pe care "l-a recunoscut" partea vătămată cu dimensiunea 3x4 și cum a apărut acesta la procesul-penal, apartenența acestuia la dânsul. Are doar tatuaj cu însemnul xxxx pe mâna stângă, iar acest semn particular nu a fost ridicat "prin fotografiere" de către organul de urmărire penală. Solicită declararea nulității procedurii de recunoaștere, efectuată prin încălcarea prevederilor art.art.116-117, 119 Cod procedură penală.

De către organul de urmărire penală, au fost încălcate și prevederile art.19 alin.(3) Cod de procedură penală.

În speță persistă multiple semne de întrebare referitor la stabilirea circumstanțelor care l-ar dezvinovăți, care nu au fost administrate de către organul de urmărire penală, probele fiind administrate selectiv doar în favoarea acuzării. Nu a fost stabilit cu certitudine în care anume unitate de transport a fost comisă pretinsa infracțiune, tipul acesteia, numărul și seria de înregistrare, nu s-a efectuat cercetarea la fața locului în unitatea de transport, ridicarea înregistrărilor (dacă există acestea), audierea șoferului/taxatorului.

La fel, nu au fost cercetate de către organul de urmărire penală obiectele ridicate în cadrul percheziției, recunoașterea acestora de către partea vătămată, martori etc. Efectuarea acestora și a altor măsuri procedurale, efectuarea unei expertize psihologice, l-ar dezvinovăți de comiterea infracțiunii imputate, fiind respectat și scopul procesului penal.

A concluzionat asupra faptului că, din declarațiile părții vătămate nu rezultă cu certitudine că au fost comise atingeri indecente ale organelor genitale, aceasta nu a fost dezbrăcată, deci nu există nici acțiuni de exhibare a victimei din partea lui. Reieșind din principiul prezumției nevinovăției, acțiunile sale urmau a fi calificate doar în baza art.354 alin.(1) Cod contravențional - *huliganismul nu prea grav*, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei

fizice. La speță, nu are un suport probant verosimil și concludent ”bănuiala rezonabilă” că, a fost comisă infracțiunea prevăzută de art.175 Cod penal. Or, aceasta presupune existența faptelor și informațiilor capabile să convingă un observator obiectiv că, persoana în cauză ar fi putut să comită infracțiunea dată. O bănuială formală prin sine, nu este suficientă să fie văzută ca rezonabilă. Reiterează faptul că, la speță ”bănuiala rezonabilă” este ”justificată” doar prin referințe vagi și generice expuse în hotărârile adoptate - cu trimitere la prevederi legale sau la materiale ale dosarului, acumulate prin nerespectarea prevederilor procedurale. La cauză există doar o plângere, în rest toate declarațiile fiind indirecte și nu au legătură cu speța. Probele la fel au fost acumulate cu încălcări, ceea ce duce la nulitatea acestora, iar declarațiile participanților la proces nu coroborează între ele. Probele acumulate nu confirmă culpabilitatea sa, astfel, urmând a fi emisă o sentință de achitare.

Nu este de acord nici cu acțiunea civilă înaintată în interesul victimei minore, pe motivul lipsei în acțiunile lui a indicilor infracțiunii imputate.

3.3 Ulterior, la data de 15.02.2023 inculpatul Cosarev Anatolie a depus cerere de apel suplimentară, invocând aceleași temeuri și solicitări ca și în cererea de apel inițială.

3.4 În motivarea cererii de apel avocatul Botnari Valeriu cu reprezentantul părții vătămate xxx au invocat că, apreciind și analizând circumstanțele de fapt și de drept ale prezentei cauze penale, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, consideră pedeapsa stabilită, prin sentința din 11 octombrie 2022, lui Cosarev Anatolie ca fiind lipsită de raționament, fiind extrem de blândă și contrară art.75 alin.(1), (2) Cod penal.

Consideră concluzia primei instanțe despre admiterea în principiu a acțiunii civile, în interesul părții vătămate minore xxxx, ca fiind lipsită de raționament. Or, conform art.1998 Cod civil, persoana care prin vinovăție a comis acțiuni ilicite în privința unei alte persoane, este obligată să recupereze prejudiciul material cauzat. Art.2036 alin.(1) Cod civil statuează că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe fizice sau psihice) prin fapte ce atentează la drepturile ei, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului, prin plata de despăgubiri. Jurisprudența Curții Europene nu relevă o enumerare exhaustivă a modalităților de exprimare a prejudiciului moral. În pofida faptului că, unele dintre acestea sunt menționate mai frecvent în hotărârile Curții, aceasta, în lumina caracterului evolutiv al Convenției, își rezervă expres dreptul de a completa lista în dependență de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze examinate.

Prejudiciul moral cauzat de către Cosarev Anatolie, a fost evaluat luând în considerație starea de frustrare la care a fost supusă minora xxxx, anul nașterii xxxx în rezultatul acțiunilor infracționale ale pârâtului, suferințele fizice și psihice, cauzate părții vătămate prin acțiunile ilicite, săvârșite de către Cosarev Anatolie care constituie un prejudiciu moral și care a fost apreciat în echivalent bănesc în mărime de 500 000 (cinci sute mii) lei, iar în sprijinul acestui quantum al pretenției de încasare a prejudiciului moral, invocă și jurisprudența Curții Europene (Hotărârea Scordino nr.1 c. Italiei din 29.03.2006), prin care CtEDO a descris rigorile, cărora trebuie să corespundă recursul compensator (Hotărârea Olaru c. Moldovei).

A mai menționat că, art.16 Cod civil stipulează că, apărarea drepturilor civile se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; e) impunerea la executarea obligației în natură; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

De asemenea, conform art.19 alin.(1) Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege, poate cere, în condițiile legii, repararea integrală a prejudiciului patrimonial sau nepatrimonial cauzat. Potrivit alin.(2) al aceluiași articol se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (dauna reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profitul ratat). Conform art.219 alin.(1) Cod

procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Conform art.219 alin.(2) Cod de procedură penală persoanele fizice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. (alin.4). La fel, art.219 alin.(5) Cod de procedură penală, stabilește dreptul înaintării acțiunii civile la orice moment - de la pornirea procesului penal, până la terminarea cercetării judecătorești.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod de procedură penală, capacitatea de a-și exercita drepturile prevăzute de prezentul cod o au toate persoanele majore participante la proces, cu excepția celor declarate, în modul stabilit de lege, incapabile. Alin.(2) pct. 2) din articolul menționat statuează că, incapabile în procesul penal sânt considerate partea vătămată, partea civilă care nu au împlinit vârsta de 14 ani.

Pornind de la cele relatate și normele de drept menționate, consideră că, suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate minore prin acțiuni ilicite săvârșite de către inculpatul Cosarev Anatolie, constituie un prejudiciu moral, care întemeiat și obiectiv îl apreciază în echivalent bănesc în mărime de 500 000 (cinci sute mii) lei și care părătul este obligat să îl recupereze integral, iar instanța urma să încaseze aceste despăgubiri.

4. Inculpatul Cosarev Anatolie a depus cerere în ordinea art.385 Cod procedură penală, solicitând constatarea deținerii sale în calitate de preventiv în condiții inumane și degradante, în perioada 13.06.2022 și până la momentul pronunțării hotărârii pe caz, cu reducerea pedepsei penale stabilite calculându-se 2 zile de reducere pentru o zi de deținere în arest preventiv, cu obligarea administrației penitenciarului nr.11 Bălți de a înlătura condițiile contestate și constatate ca fiind inumane și degradante.

Inculpatul a invocat condițiile inumane de detenție, menționând că, începând cu data de 13.06.2022 în privința lui a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arestare preventivă deținându-se până în prezent, adică 244 zile în Penitenciarul nr.11 Bălți. A subliniat că, luând în considerație faptul că, perioada începând cu data de 13.06.2022 și până în prezent, i-au fost încălcate drepturile cu privire la condițiile de detenție care sunt contrare art.3 CEDO, precum și pct. 464 a hotărârii Guvernului nr.583 din 26.05.2006 cu privire la aprobarea statutului executării pedepsei de către condamnat.

Fiind deținut în Penitenciarul nr.11 Bălți în calitate de prevenit, i-au fost încălcate standardele minimale de spațiu de 4m² ce urmează a reveni fiecărui deținut, iluminarea naturală și artificială slabă, precum și sistemul de ventilare slab. S-a deținut pe un spațiu mai mic de 4 m², fiind încălcate prevederile art.225 alin.(4) Cod de executare și art.3 CEDO. La fel, în celule în care s-a deținut nu era proporțional numărul persoanelor și a paturilor cu spațiul ce urmează a fi acordat, au fost încălcate condițiile de spălare a rufelor și veselei, deținuții fiind nevoiți să spele rufele manual și în apă rece, nefiind rezervat pentru aceasta încăpere specială, nu se asigură deținuții cu soluții pentru spălat, nu este loc amenajat pentru uscarea hainelor, din care cauză este umezeală în celulă, lipsește pătrunderea în celulă a luminii solare, permiterea fumatului în celule irită deținuții care nu fumează, persistă insecte parazitare în celule, deconectarea energiei electrice în perioada 10:00-12:00 și 13:00-15:00.

Cele descrise supra și condițiile în care s-a deținut în penitenciarul nr.11 Bălți, permit ca acestea să fie constatate ca fiind inumane și degradante. În susținerea poziției sale s-a referit și la rapoartele internaționale întocmite ca rezultat a vizitelor efectuate la instituțiile penitenciare din Republica Moldova, prin care la unele dintre ele - inclusiv la penitenciarul nr.11 Bălți, s-au constatat anumite încălcări ce urmau a fi înlăturate. La constatarea condițiilor

de detenție inumane și degradante a solicitat reducerea pedepsei penale stabilite reieșind din formula 2 zile de reducere pentru 1 zi în arest preventiv.

5. La 15 februarie 2023, avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului a depus o cerere în ordinea art.385 Cod procedură penală referitor la condițiile de detenție care afectează grav drepturile preveniturii, indicând că, prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central a fost recunoscut vinovat Cosarev Anatolie născut xxx pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, cu aplicarea sancțiunii sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, în baza art.85 Cod penal a fost stabilită pedeapsă definitivă de 6 ani închisoare. În cadrul prezentei cauze penale inculpatului Cosarev Anatolie i-a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest cu executarea acesteia în penitenciarul nr.11 Bălți, în perioada 13.06.2022 până la pronunțarea sentinței primei instanțe. În perioada indicată Cosarev Anatolie a fost deținut în Penitenciarul nr.11 Bălți în condiții contrare art.3 din CEDO și anume - celulele fiind în stare deplorabilă, starea sanitară în celule fiind la nivel foarte scăzut, persistând miros insuportabil în interiorul celulei, saltelele și lămpile de pat acordată deținutului avea un grad de uzură ridicat încât nu poate fi folosită conform destinației, celulele erau suprapopulate cu deținuți nefiind respectată suprafața minimă de 4 m2 pentru fiecare deținut în celulă.

Cele invocate se confirmă prin raportul CPT din 13 decembrie 2018 întocmit în urma vizitei la P-11 Bălți, în care este indicat că în continuare persistă faptul că în multe celule condițiile materiale și igienice sunt deplorabile, acestea fiind ventilate insuficient și totodată fiind suprapopulate CEDO a explicat că dacă există o dispută cu privire la condițiile de detenție între părți, nu este necesar să se constate veridicitatea fiecărui element litigios: atunci când alegația gravă nu este respinsă de către statul pârât, poate fi conchisă încălcarea art. 3 din Convenție. Este cazul când statul este unicul care deține informații susceptibile de a confirma sau respinge alegațiile reclamantului. Principiul potrivit căruia proba îi revine celui care afirmă, nu se aplică întotdeauna.

Faptul că, statul nu prezintă aceste informații, permite Curții să ajungă la concluzia că alegația este una justificată (cauza A. și alții c. Regatului Unit, 12 februarie 2009, § 132; cauza Idalov c. Rusiei, 22 mai 2012, § 98). Totodată, reprezentanții avocatului poporului au reținut condiții precare de detenție și anume - suprapopularea penitenciarului, condiții deplorabile din boxa pentru refuzul de hrană, se lipsa personalului medical specializat în instituția penitenciară.

Conform art.473⁴ alin.(1), (3) Cod de procedură penală, la evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părți, cât și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu. În urma constatării faptului că condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de judecată obligă administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăși 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară informează instanța de judecată despre executarea încheierii. În aceste circumstanțe și datorită detenției inculpatului Cosarev Anatolie în condiții degradante, care au afectat starea sănătății acestuia, invocă temeinicia solicitărilor făcute.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 martie 2023, au fost respinse ca nefondate apelul inculpatului Cosarev Anatolie și apelul avocatului Polivenco Victor în numele inculpatului.

A fost admis apelul avocatului Botnari Valeriu cu reprezentantul părții vătămate xxxxx, casată sentința parțial, în latura civilă, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă și încasat de la inculpatul Cosarev Anatolie în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore xxxx prejudiciul moral în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei.

S-a încasat de la inculpatul Cosarev Anatolie cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 10 000 (zece mii) lei.

În temeiul art.385 Cod procedură penală, pentru încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție garantate de art.3 CEDO, s-a redus lui Cosarev Anatolie pedeapsa închisorii,

calculându-se 2 (două) zile de închisoare pentru 1 (o) zi de arest preventiv - cu 218 (două sute optsprezece) zile.

În rest, s-au menținut dispozițiile sentinței.

6.1 În motivarea soluției, instanța de apel a invocat că, referitor la apelurile inculpatului Cosarev Anatolie și a avocatului acestuia Victor Polivenco prin care solicită emiterea unei soluții de achitare, judecând cauza penală prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art.101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Contrar celor invocate de inculpat și apărătorul acestuia, instanța de apel a invocat că, este solidară cu poziția primei instanțe, menținând-o atât în sensul calificării acțiunilor inculpatului Cosarev Anatolie în temeiul art.175 Cod penal, cât și a recunoașterii vinovat a acestuia de comiterea faptei imputate.

În sensul expus, instanța de apel a indicat că, noțiunea de acțiuni perverse desemnează niște acțiuni reprobate de societate, care prezintă devierea de la normal a instinctelor, a comportamentului persoanei, a ideilor, a judecății. Acțiunile perverse (imoralitate, desfrâu) comportă un caracter sexual orientat spre satisfacerea poftii sexuale a făptuitorului sau excitarea instinctului sexual al victimei. Aceste acțiuni pot fi de natură fizică sau intelectuală. În categoria acțiunilor perverse cu caracter fizic se includ: atingerile indecente, mângâierea sau demonstrarea organelor sexuale proprii sau pe cele ale minorului, pozele indecente, dezgolirea corpului, săvârșirea raportului sexual sau a raportului homosexual în prezența victimei minore etc. În calitate de victime ale acțiunilor perverse pot fi persoanele de ambele sexe, care nu au atins vârsta de 16 ani. Latura subiectivă a infracțiunii se realizează prin intenție directă. Drept mobil pentru făptuitor servește dorința de a-și satisface pofta sexuală în formă perversă. Subiect al infracțiunii poate fi orice persoană de orice sex, care a atins vârsta de 14 ani.

Instanța de apel a reținut că, deși inculpatul Cosarev Anatolie nu a recunoscut vina de comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia se confirmă prin probele cauzei penale cercetate în prima instanță și în instanța de apel, și anume: declarațiile martorului Prisacari Mariana depuse în instanța de judecată (f.d.23-24, vol. II); declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxx depuse în prima instanță (f.d.40, vol. II); declarațiile martorului Sîrbu Vera depuse în instanța de judecată (f.d.40-41, vol. II).

Totodată, instanța de apel a constatat că, în confirmarea vinovăției lui Cosarev Anatolie, vin și probele scrise ale cauzei penale cercetate în instanța de fond și în cea de apel, și anume: raport și proces-verbal de consemnare a faptelor din 07.06.2022, cu expunerea circumstanțelor ce au avut loc la data de 24.05.2022 în intervalul de timp 12:04-12:20 (f.d.3-4, vol. I); denunț din 25.05.2022 depus de Prisacari Mariana (f.d.6, vol. I); certificat de naștere a minorei xxxxx, seria xxxx eliberat la data de xxxx (f.d.13, vol. I); ordonanța din 25.05.2022 de recunoaștere în calitate de parte vătămată a xxxx (f.d.14, vol. I); încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21.06.2022; procesul-verbal al ședinței de judecată din 21.06.2022 în care a avut loc audierea părții vătămate minore xxxxx în condiții speciale la judecătorul de instrucție (f.d.18-21, vol. I); proces-verbal din 13.06.2022 de recunoaștere a obiectului de către partea vătămată minoră xxxxx în prezența reprezentantului legal xxxx, obiectul recunoașterii fiind imaginile fotografice a tatuajelor cu inscripțiile xxx și xxx cu dimensiunile 3x4 cm, fiind recunoscut de victimă tatuajul cu inscripția xxxx, ca fiind cel de pe mâna bărbatului care la data de 24 mai 2022 în salonul troleibuzului xxxx s-a apropiat de ea și a atins-o cu mâna în zona intimă pe tot parcursul deplasării (f.d.23-24, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 24.06.2022, fiind ridicată de la cet. Rozloga Ana o imagine fotografică cu o persoană de gen masculin (f.d.30-32, vol. I); proces-verbal și ordonanța din 24.06.2022 de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală, fiind anexată o imagine fotografică efectuată de cet. Rozloga Ana, fiind fotografiat la stație un bărbat care s-a dovedit a fi cet. Cosarev Anatolie (f.d.33-34, vol. I); proces-verbal din 13.06.2022 de examinare corporală efectuată în privința lui Cosarev

Anatolie, fiind depistat pe mâna stângă un tatuaj de culoare neagră cu inscripția xxxx cu dimensiuni de 3x4 cm și planșa fotografică (f.d.35 -37, vol. I); proces-verbal din 14.06.2022 de examinare a obiectului și planșa fotografică fiind examinate hainele (geaca, maiou, chipiu, blugi) ce aparțin lui Cosarev Anatolie (f.d.48-51, vol. I); date personale în privința lui Cosarev Anatolie (f.d.58- 60, vol. I); sentința judecătoreiei Sankt-Petersburg din 21.12.2012 în privința inculpatului Cosarev Anatolie (f.d.69-77, vol. I); informație din 22.06.2022 de la Biroul de Probațiune Bălți potrivit cărei se aduce la cunoștință despre faptul, că cet. Cosarev Anatolie a.n.21.04.1962 liberat condiționat înainte de termen de pedeapsa, stabilită prin sentința xxxxx, preluat prin încheierea Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 24.01.2014 pe termenul rămas de 1 (un) an 7 (șapte) luni 26 (douăzeci și șase) zile, a fost luat la evidență la Biroul de Probațiune la 14.02.2022, începutul termenului 28.05.2021, sfârșitul termenului 23.01.2023 (f.d.83, vol. I); proces-verbal din 18.07.2022 de ridicare a extrasului din calculator a listei pacienților care au fost prezenți la data de 24.05.2022 la medicul de familie Sîrbu Vera, conform căruia urmează că Cosarev Anatolie, în acea zi nu a fost prezent (f.d.132-133, vol. I); proces-verbal din 20.07.2022 de prezentare a materialelor cauzei penale și informare a învinutului Cosarev Anatolie cu participarea apărătorului Victor Polivenco despre finalizarea urmăririi penale, careva cereri sau demersul la moment nu au parvenit (f.d.134-135, vol. I); scrisoare de informare a lui Cosarev Anatolie emisă de Procurorul delegat în Secția combatere tortură a Procuraturii Generale (f.d.218-220, vol. I); încheierea Judecătoreiei Soroca sediul Central din 28.05.2021 (f.d.60-63, vol. II); încheierea Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 24.01.2014, prin care s-a dispus admiterea demersului Ministerului Justiției al Republicii Moldova și cererea condamnatului Cosarev Anatolie privind transferul pentru continuarea executării pedepsei cu închisoare în instituției penitenciare din Republica Moldova (f.d.71-73, vol. II).

Instanța de apel a apreciat critic poziția de nerecunoaștere a vinei de către inculpat, or, în urma cercetării suplimentare a probelor cauzei penale, vina inculpatului Cosarev Anatolie în comiterea infracțiunii incriminate se dovedește complet, deci nu poate fi reținut motivul apelanților (inculpatului Cosarev Anatolie și a apărătorului său Polivenco Victor) că nu au fost prezentate probe ce ar confirma comiterea acestuia a faptei infracționale reținute în sarcina sa, sau că infracțiunea ar fi fost comisă de altă persoană, or, partea vătămată Prisacari Elina fiind audiată în condiții speciale la judecătorul de instrucție a indicat că inculpatul avea pe mâna stângă un tatuaj cu inscripția xxxxx, avea câteva fire de păr sur și era îmbrăcat în geacă cafenie și pantaloni de culoare cafenie sau albaștri, astfel descrierile date îl caracterizează și identifică pe inculpatul Cosarev Anatolie.

Instanța de apel a considerat că, nu poate fi reținut nici argumentul că, la xxx ora xxx inculpatul se afla la policlinică, or, conform declarațiilor martorului Sîrbu Vera, medicul de familie al sectorului unde inculpatul își are domiciliu se infirmă acest fapt, urmând că la acea dată, era zi de primire doar pentru copii și gravide. Astfel, inculpatul nu putea fi prezent în acea zi la policlinică. Mai mult, conform declarațiilor martorului, se atestă faptul că între ora xxxx are loc dezinfectarea cabinetului medical și în perioada dată inculpatul nu putea fi prezent la medicul de familie.

Ce ține de solicitarea apărării privind declararea nulității procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 13.06.2022, prin care partea vătămată xxxxx în prezența reprezentantului legal Prisacari Natalia a recunoscut imaginea fotografică a tatuajului cu inscripția xxxxx cu dimensiuni 3x4 (foto nr.2) fiind tatuajul de culoare neagră cu inscripția xxxx de pe mâna stângă a bărbatului care la data de 24.05.2022 fiind în salonul troleibuzului xxx, s-a apropiat de ea și a atins-o cu mâna la zona intimă pe tot parcursul deplasării, din motiv că nu a fost efectuat în prezența pedagogului, instanța de apel a respins-o ca neîntemeiată, or, pedagogul este necesar în vederea supravegherii intereselor copilului, iar în cadrul efectuării acțiunii procesuale de prezentare a imaginilor fotografice cu tatuaje nu au fost lezate drepturile copilului, mai mult ca atât, copilul a fost asistat de reprezentantul legal, xxxxx.

Instanța de apel a respins și alegațiile precum că, minora în declarațiunile sale a încurcat mijlocul de transport cu care s-a deplasat, or, conform declarațiilor martorilor și reprezentantului legal, urmează că aceasta se deplasa rar cu mijloacele de transport comun, fiind transportată la școală și acasă cu automobilul părinților, iar troleibuzul cu xxxx pe anumite porțiuni de cale nu este conectat la liniile de electricitate, prin urmare, partea vătămată, având vârsta de 9 ani ar putea confunda troleibuzul cu autobuzul.

Instanța de apel a considerat vina dovedită, iar faptul nerecunoașterii vinovăției de către inculpatul Cosarev Anatolie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, îl apreciază ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se auto incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO.

Cu referire la solicitarea reprezentantului legal al părții vătămate xxxx și a apărătorului său Botnari Valeriu care au solicitat agravarea pedepsei penale aplicate inculpatului Cosarev Anatolie pentru infracțiunea comisă, pe care o consideră neproportională suferințelor morale cauzate victimei minore, instanța de apel a reținut că, la stabilirea acesteia, prima instanță a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) și 75 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării făptuitorului, care nu este la prima abatere penală, anterior fiind judecat prin sentința xxxxx, fiind condamnat în baza art.132 alin.(4) lit. b) Cod penal al Federației Ruse la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani în penitenciar de tip închis, iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24.01.2014, menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06.02.2015 și decizia Curții Supreme de Justiție din 01.07.2015, a fost acceptat transferul condamnatului Cosarev Anatolie pentru continuarea executării pedepsei într-un penitenciar de tip închis 21 din Republica Moldova, acesta fiind condamnat în baza art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal la 12 (doisprezece) ani închisoare.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 28.04.2021, în condițiile art.473⁴ alin.(4) Cod de procedură penală, termenul pedepsei definitive de 12 (doisprezece) ani închisoare, stabilit lui Cosarev Anatolie prin sentința Judecătoriei xxxx, preluată prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24.01.2014, i-a fost redus cu 416 (patru sute șaisprezece) zile. Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 28.05.2021, s-a admis cererea condamnatului Cosarev Anatolie privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen. Cosarev Anatolie a fost liberat condiționat înainte de termen de pedeapsa stabilită prin xxxxx, preluată prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24.01.2014, pe termenul rămas de 1 (un) an 7 (șapte) luni 26 (douăzeci și șase) zile (f.d.59, 69-81, vol. I), inculpatul la evidența medicului narcolog nu se află (f.d.62, vol. I), conform cazierului contravențional (f.d.60, vol. I) ultimul careva contravenții nu a comis, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, este veteran de război (f.d.216, vol. I), a fost decorat cu medalia Crucea comemorativă. Participant la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității și independenței RM (f.d.217, vol. I), totodată, just și relevant luându-se în considerație lipsa circumstanțelor atenuante conform art.76, și prezența circumstanței agravante conform art.77 alin. (1) lit. a) Cod penal-săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Ținând cont de circumstanțele expuse, gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, valoarea socială la care a atentat, instanța de apel a considerat că - prima instanță corect a ajuns la concluzia despre oportunitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani. Totodată, ținând cont că anterior a mai fost judecat, corect a fost stabilită pedeapsa definitivă cu aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, nefiind careva circumstanțe ce ar condiționa aplicarea în privința lui Cosarev Anatolie a unei pedepse mai grave în sensul solicitat de reprezentantul legal al părții vătămate, xxxxx și avocatul Botnari Valeriu.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită cu respectarea prevederilor legale, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, or, această pedeapsă va atinge scopul de corectare și reeducare a lui Cosarev Anatolie, careva temeieri de modificare a sentinței în latura pedepsei nefiind stabilite.

Instanța de apel a ajuns la concluzia de a casa sentința primei instanțe în latura civilă în aspectul solicitărilor apelanților-reprezentantului legal al părții vătămate xxxx și a avocatului acesteia Botnari Valeriu, or, în speță prima instanță soluționând acțiunea civilă eronat a dispus admiterea în principiu a acesteia.

În sensul acțiunii civile instanța de apel s-a referit la dispozițiile art.art.225 alin.(1), 219 alin.(4), 220 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, precum și la dispozițiile art.art.1998 alin.(1), 2036 alin.(1) și (2), 2037 alin.(1) și (2) Cod civil.

Raportând normele legale vizate la caz, ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice în legătură cu acțiunile perverse manifestate de către inculpatul Cosarev Anatolie în privința victimei minore xxx, care a devenit victima unei „violente psihologico-morale” din partea unui bărbat matur fiindu-i dereglat echilibrul și confortul psihologic, aceasta din declarațiile mamei sale Prisacari Mariana și a reprezentantului ei legal xxxx suferind o stare de stres, dezechilibru și rușine până în prezent, fiind întreprinse diverse metode și proceduri pentru readucerea copilului la starea și echilibrul moral ce îl manifesta până la comiterea infracțiunii vizate, astfel relevant fiind și gradul de vinovăție a inculpatului, de faptul că acțiunile au avut loc în loc public, deci copilul suferind și din acest motiv, instanța de apel a considerat că, este oportun de a admite acțiunea civilă înaintată la cauză și de a încasa de la Cosarev Anatolie în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxx a prejudiciului moral în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei, aceasta fiind o sumă reală ce corespunde faptei comise, care va compensa consecințele negative ale prejudiciului suportat de aceasta, iar suma solicitată în mărime de 500 000(cinci sute mii) lei fiind excesivă - în lumina jurisprudenței Republicii Moldova, totodată, însăși condamnarea inculpatului în sine constituind la fel o satisfacție morală pentru partea vătămată.

Cu referire la solicitarea apelanților ce ține de încasarea din contul inculpatului Cosarev Anatolie în beneficiul reprezentantului părții vătămate xxxxx a cheltuielilor pentru asistență juridică, acordate de avocatul Botnari Valeriu în prima instanță și apel, instanța de apel a admis-o, or, aceste cheltuieli sunt confirmate prin bonului anexat la materialele cauzei (f.d.134, vol. II), iar ținând cont de numărul ședințelor de judecată, fiind apreciate de instanța de apel ca rezonabile.

Cu referire la cererile inculpatului Cosarev Anatolie și a apărătorului său Polivenco Victor depuse în ordinea prevăzută de art.385 Cod procedură penală, ce ține de condițiile de detenție contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din Penitenciarul nr.11, instanța de apel le-a admis.

Instanța de apel a reținut că, directorul Penitenciarului nr.11 Bălți, comisar-principal de justiție, Lungu Viorel, a depus un raport asupra condițiilor de detenție contestate.

Instanța de apel a constatat că, în perioada de detenție în Penitenciarul nr.11 Bălți în calitate de prevenit, Cosarev Anatolie a fost asigurat cu un spațiu mai mic de 4 m², în unele din celule aflându-se într-o suprafață chiar și mai mică de 3m², fapt care confirmă că au fost încălcate normele de suprafață pentru deținerea unei persoane în detenție, prevăzute de Hotărârea Guvernului susmenționată, și care, incontestabil, constituie un tratament inuman și prin aceasta s-au încălcat drepturile privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

La constatarea condițiilor de detenție, instanța de apel a ținut cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice și psihice și, în unele cazuri, de sexul, vârsta și starea sănătății victimei (cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63).

Totodată, instanța de apel a specificat că, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții, care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul și metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției și că având în vedere exigențele detenției, sănătatea și integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare (cauza Kudla c. Poloniei, 26 octombrie 2000, § 94). Atunci când sunt evaluate condițiile de detenție, trebuie luate în considerație efectele cumulative ale acestor condiții, precum și durata detenției (Ostrovar c. Moldovei, 13 septembrie 2005, § 80).

Instanța de apel a reținut că, prin Hotărârea Guvernului nr.583 din 26 mai 2006 (cu modificări ulterioare) s-a aprobat Statutul executării pedepsei de către condamnați, care reglementează temeiul, condițiile și procedura punerii în executare de către administrația penitenciară și executării de către condamnați a pedepselor penale privative de libertate - închisoarea și detențiunea pe viață.

Totodată, conform art.224 Cod de executare, numărul maxim de condamnați admis pentru deținere în penitenciar în regimuri separate se stabilește de către ministrul justiției. La luarea deciziei, se ține seama de condițiile de menținere a regimului existente în penitenciar. Conform art.225 alin.(3), (4) Cod de executare, camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor condamnate dispun de iluminat natural și de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial corespunzător. Norma de spațiu locativ stabilit pentru un condamnat nu poate fi mai mică de 4 m². Norma spațiului locativ este prevăzută și la pct. 464 din Statutul executării pedepsei de către condamnați. Fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 metri pătrați, care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții, iar pct. 465 prevede că, numărul deținuților în celule este determinat de Codul de executare în funcție de tipul penitenciarului și regimul de detenție, în celulele izolatorului disciplinar se deține de regulă unu, dar nu mai mult de doi deținuți. În conformitate cu art.226 alin.(1), (2) Cod de executare, condamnatului i se asigură posibilitatea de a-și satisface nevoile fiziologice în condiții curate și decente și după necesitate. Condamnatului i se asigură posibilitatea de a face baie sau duș, la temperaturi admisibile, atât de des cât necesită igiena generală, însă nu mai rar de o dată pe săptămână.

Întru admiterea cererilor inculpatului Cosarev Anatolie și a avocatului acestuia Polivenco Victor cu privire la constatarea condițiilor inumane de detenție, instanța de apel a reținut faptul că, potrivit informației existente, ultima vizită în Penitenciarul nr.11 Bălți de către Consiliul pentru Prevenirea Torturii (CpPT) a fost efectuată la data de 31 octombrie 2017. Conform Ordinului Ministrului Justiției nr.327 din 18.08.2005, Penitenciarul nr.11 are statut de izolator de urmărire penală. Conform ordinului nr.576 29 din 31.12.2014, emis în baza art.224 Cod de executare, plafonul de detenție este de 520 persoane și suprafața medie calculată, conform nr. maxim admis de detenție, constituie 3 m². La momentul vizitei în instituție se dețineau 501 persoane, inclusiv 365 preveniți (72,9%) și 136 condamnați (27,1%). Echipa de monitorizare a avut acces neîngrădit la orice spațiu de pe teritoriul penitenciarului. În special au fost vizitate următoarele locații: 1) celule destinate deținerii femeilor; 2) celule destinate deținerii minorilor; 3) celule destinate deținerii persoanelor pentru autoizolare; 4) o celulă în care se aflau deținuții transferați în regimul inițial; 5) carantina; 6) izolatorul disciplinar; 7) încăperile/spațiile destinate plimbărilor la aer liber (amplasate la sol, cât și cele amplasate la etajul superior al Blocului 3); 8) spațiile destinate lucrului educativ cu minori (sala de sport, clasa de instruire); 9) cabinetul șefilor de sectoare, cabinetul psihologilor; 10) unitatea medicală (cabinetul șefului de serviciu medical, cabinetul stomatologic, cabinetul radiologic); 11) baia; 12) bucătăria și cantina. În compartimentul Constatări, membrii CpPT pct. 5 - 6, 8 - 9, 11 - 12, 16, 19 și 29 au indicat următoarele: 5. Există un număr mare de deținuți transferați în regimul inițial, ca urmare a nerespectării regimului de detenție, etalați din alte instituții penitenciare, fapt ce impune concluzia transferului în alt penitenciar cu scop de intimidare, dar și contribuie la menținerea nejustificată, generată artificial, a suprapopulării în

instituție; 6. Limitele stabilite prin ordin MJ nr.576 din 31.12.2014, emis în baza art.224 Cod de executare, plafonul de detenție al Penitenciarului nr.11 mun. Bălți este de 520 persoane și suprafața medie calculată, conform nr. maxim admis de detenție, constituie 3 m2. Nu se ține cont de standardul minim de 4 m2; 8. În instituție este instalat un singur taxofon. Administrația instituției repetat a scris demersuri în adresa companiei „Moldtelecom” cu scopul de a instala taxofoane la fiecare bloc de regim. Până în prezent situația nu a fost soluționată; 9. Persistă problema spațiilor locative, celulelor suprapopulate și condițiilor igienice precare ce duc la efecte negative asupra deținuților, soldate cu altercații; 11. Geamurile de dimensiuni mici nu facilitează pătrunderea luminii solare în unele celule; 12. Permitearea fumatului în celule și în alte încăperi defavorizează ceilalți deținuți nefumători; 16. Asigurarea cu medicamente este insuficientă; 19. Control inadecvat din partea direcției medicale al Departamentului Instituțiilor Penitenciare a calității acordării asistenței medicale; 29. Imposibilitatea efectuării plimbărilor în aer liber la sol pentru deținuții declarați „umiliți” conform subculturii criminale. În compartimentul Recomandări la pct. 10 - 13, 21 s-a indicat: 10. Asigurarea deținuților nou-veniți cu pachetul igienic la intrare în penitenciar, nu doar lunar; 11. Asigurarea igienizării deținuților nou-veniți la intrare în instituție, nu doar săptămânal conform orarului prestabilit; 12. Identificarea și punerea la dispoziția deținuților a spațiilor de uscarea hainelor; 13. Crearea condițiilor pentru ca toți deținuții să aibă acces la plimbări în curtea de la sol și acces la terenul sportiv al penitenciarului indiferent de statutul informal al acestora; 21. Asigurarea deținuților cu medicamente în cantitate suficientă conform spectrului maladiilor constatate și în corespundere cu Protocoalele și ghidurile naționale cu evitarea procurărilor din cont propriu a medicamentelor și consumabilelor.

Totodată, instanța de apel a reținut că, potrivit raportului privind respectarea drepturilor și libertăților omului în Republica Moldova în anul 2021, în anul 2021 Republica Moldova a fost evaluată în cadrul celui de-al treilea ciclu. În 2021 membrii Consiliului pentru prevenirea torturii, creat pe lângă Oficiul Avocatului Poporului, au efectuat 15 vizite 30 preventive și de monitorizare în locurile privative de libertate. Datele raportului CoE pentru anul 2020 arată că Republica Moldova se află printre țările cu cea mai înaltă rată de încarcerare (197 deținuți la 100 mii persoane) și cu cea mai lungă durată medie a încarcerării (26 luni). Circa 15% din populația penitenciară reprezintă persoanele arestate preventiv. Datele remise de Administrația Națională a Penitenciarelor per instituție de detenție relevă că plafonul de detenție este depășit în Penitenciarul nr.1 Taraclia (cu 21 deținuți); în Penitenciarul nr.2 Lipcani (cu 3 deținuți); în Penitenciarul nr.3 Leova (cu 53 deținuți); în Penitenciarul nr.7 Rusca (cu 56 deținute); în Penitenciarul nr.11 Bălți (cu 57 deținuți); în Penitenciarul nr.13 Chișinău (cu 378 deținuți) și în Penitenciarul nr.15 (cu 13 deținuți). 581 deținuți (în 2020-732 deținuți) erau deținuți în condiții de supraaglomerare. Totodată, în Spitalul-penitenciar nr.16 Pruncul pe o capacitate de 462 paturi au fost plasați 190 deținuți pacienți (în 2020 – 222 pacienți). Suplimentar, în Penitenciarele nr.5, nr.11, nr.13 și nr.17, ce dispun de izolator de urmărire penală, au fost plasate pe perioada de arest preventiv - 1694 persoane (în 2020-2527 persoane). Se observă cu ușurință menținerea constantă a suprasolicității și supraaglomerării izolatoarelor de urmărire penală din Penitenciarele nr.13 și nr.11. În ultimii patru ani, rata populației penitenciare este în ușoară scădere, pornind de la cifra de 6 990 deținuți în 2018 la 6 396 în 2021. Totuși, problema supraaglomerării se menține, inclusiv din cauza faptului, că unele instituții penitenciare nu pot asigura fizic plafonul minim de detenție, stabilit de normele CPT. În același timp, politicile statului sunt focusate mai mult pentru a menține populația penitenciară, decât în cea de depopulare sau reducere a plasării în detenție, inclusiv, prin aplicarea măsurilor non-privative și/sau a altor tipuri de pedepse. Raportul dintre numărul de deținuți și angajați, care se află nemijlocit în închisori, este unul critic.

În aceeași ordine de idei instanța de apel a reținut că, CEDO a notat cu îngrijorare repetarea problemelor în privința condițiilor precare de detenție în Penitenciarul nr.11 Bălți. Aceasta notează că, în repetate rânduri, a constatat încălcarea articolului 3 din Convenție în

privința acestui penitenciar (cauza Shishanov c/Moldovei, 15 decembrie 2015, par.127), însă această problemă sistematică continuă să persiste.

Instanța de apel a ținut cont și de faptul că, în cauza Kalashnikov c. Rusiei, precum și în cauza Ostrovar c. Moldovei, Curtea Europeană a constatat că, supraaglomerarea deja ridică în sine o chestiune în temeiul art.3 al Convenției, în special când ea durează perioade lungi de timp, așa cum se reține în cazul autorului plângerii, care a fost deținut o perioadă de 109 zile în calitate de prevenit în Penitenciarul nr.11 Bălți, reținându-se și faptul că, în cazurile anterioare, în care reclamanții au avut la dispoziție mai puțin de 3 m2 de spațiu vital, Curtea a constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, în sine, constatarea încălcării art.3 din Convenție (Sulejmanovic c. Italiei, 16 iulie 2009, §51; Lind c. Rusiei, 6 decembrie 2007, §59).

Instanța de apel a considerat că, dificultățile cu care s-a confruntat Cosarev Anatolie pe parcursul detenției sale în calitate de prevenit, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art.3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat. Cosarev Anatolie s-a aflat în condiții precare de detenție pe o perioadă de 109 zile în calitate de prevenit, adică în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, a constatat că, în condițiile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, Cosarev Anatolie va beneficia de reducerea pedepsei numite sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, cu executarea pedepsei închisorii pentru termenul rămas. În acest sens se ține cont că, perioada aflării inculpatului Cosarev Anatolie în arest preventiv se va include în termenul pedepsei, după cum este prevăzut la art.395 alin.(1) pct. 4) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a conchis că, deținerea sub arest a lui Cosarev Anatolie, după pronunțarea sentinței de condamnare la închisoare cu executare în penitenciar, adică după 11.10.2022 și până la 24.03.2023, constituie nu măsură preventivă-arestarea preventivă, în sensul art.185 Cod de procedură penală și art.5 alin.(1) lit. c) CEDO, dar executarea pedepsei închisorii dispuse de un tribunal competent, în sensul art.5 alin.(1) lit. a) CEDO și astfel, Cosarev Anatolie, în caz că consideră că și după 11.10.2022 i-au fost încălcate drepturile sale privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ar putea să se adreseze cu o cerere în instanța de judecată din raza de activitate a organului sau instituției care execută pedeapsa, care poate adopta o hotărâre, conform prevederilor art.473⁴ alin.(4) și (5) Cod de procedură penală, or, dânsul deja execută o pedeapsă privativă de libertate.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

- avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 9) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare;

- inculpatul Cosarev Anatolie, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare.

7.1. În motivarea recursului avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului invocă că, instanța de apel a omis a reține că în cadrul acțiunii procesual penale prezentarea obiectului spre recunoaștere din 13.06.2022 au fost consemnate declarațiile xxxxx, fapt ce constituie prin sine o audiere a părții vătămate minore, fapt ce urmează a fi desfășurată cu respectarea prevederilor procesual penale.

Indică că, prin decizia pronunțată, instanța de apel nu s-a expus sub nici o formă asupra argumentelor invocate de apărare în partea ce ține de inadmisibilitatea probei - procesului verbal de recunoaștere a obiectului din 13.06.2022, acțiune procesual penală ce a fost petrecută cu încălcarea prevederilor art.117 alin.(2), (3) Cod de procedură penală. S-a reținut în calitate

de probă procesul-verbal din 13.06.2022 privind prezentarea spre recunoaștere a obiectului contrar celor invocate de apărare privind existența temeiurilor de nulitate a probei.

Menționează că, instanța de apel urma a se expune asupra încălcărilor normelor procesual penale comise de către prima instanță la examinarea cauzei penale de învinuire a lui Cosarev Anatolie, fapt ce nu a fost realizat, fiind pronunțată o decizie ce nu corespunde prevederilor art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Consideră că, deși instanța de apel a respins apelurile declarate de inculpat și apărător în numele inculpatului și a menținut fără modificări sentința în latura penală, a intervenit totuși în lista de probe reținute prin sentință și a dispus *excluderea ca probă în confirmarea vinovăției lui Cosarev Anatolie declarațiile martorului Razloga Anna*. În aceste circumstanțe se creează o incertitudine cu privire la temeinica menținerii sentinței instanței de fond în latura penală, din moment ce instanța de apel exclude din lista de probe declarațiile unui martor care a fost reținut de prima instanță la emiterea sentinței de condamnare.

Sușține că, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, fiind dispusă reducerea termenului de pedeapsă aplicat pentru deținerea inculpatului în condiții contrar art.3 CEDO în perioada 24.06.2022 - 11.10.2022, adică 109 zile în calitate de prevenit. Or, instanța de apel urma să rețină calitatea de prevenit al inculpatului Cosarev Anatolie perioada 24.06.2022 - 24.03.2023, adică o perioadă de 273 zile, în care a fost deținut în penitenciarul nr.11 Bălți, fiind aplicată măsura preventivă arestul preventiv, prin încheierea primei instanțe și prin sentința de condamnare emisă.

7.2. În motivarea recursului inculpatul Cosarev Anatolie susține că, în timpul urmăririi penale, organul de urmărire penală a încălcat grav prevederile art.art.8, 9, 10, 11, 17, 93, 101, 104, 110¹, 113, 114, 255 și 385 alin.(1) pct.1), 2), 3), 4) Cod de procedură penală.

A menționat că, prima instanță a ignorat prevederile sus indicate și nu corespund declarațiile părții vătămate cu cele declarate de ea în timpul urmăririi penale, nu lipsesc aberațiile procurorului care a condus cu urmărirea penală, care a încălcat Codul de procedură penală, urmărirea penală nici nu a dus-o, l-au învinuit doar din motivul că, în Federația Rusă el a fost condamnat pe infracțiuni similare.

Însă, s-a încălcat grav art.22 Cod de procedură penală, conform căruia - nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat repetat pentru săvârșirea faptei penale, dar nu cum procurorul și cei de la CCTP, organul de urmărire penală, sau folosit că el deja era condamnat pe același articol în Federația Rusă.

8. La 08 iunie 2023, inculpatul Cosarev Anatolie a depus recurs suplimentar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 martie 2023, prin care a solicitat casarea deciziei în afară de faptul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție garantate de art.3 CEDO, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta incriminată nu a fost săvârșită de el.

În motivarea recursului suplimentar a invocat că, de către ofițerul de urmărire penală a IP Bălți, nu a fost efectuată urmărirea penală, adică nu a fost stabilită unitatea de transport în care a fost săvârșită infracțiunea, nu a fost stabilit numărul de înmatriculare a mijlocului de transport și din aceste motive și din aceste motive nu s-a efectuat cercetarea la fața locului, nu au fost ridicate secvențele video de pe video-registratorul instalat în salon, nu a fost luată explicație de la conductorul-casier din transportul public despre faptul de la ce stație sau unde a urcat/coborât Cosarev Anatolie și dacă a fost prezent în acea unitate de transport, prin ce s-au făcut mai multe erori conform art.99 Cod de procedură penală.

Sușține că, în prima instanță a fost prezent medicul V. Sîrbu, care a demonstrat faptul că în momentul săvârșirii infracțiunii la data de 24.05.2022, Cosarev Anatolie s-a aflat în incinta Centrului de Sănătate Publică, fapt demonstrat și din secvențele video ridicate de la sistemul de supraveghere video.

Demersul procurorului de prelungire a termenului de arest preventiv nu a fost aprobat în formă scrisă de către procurorul ierarhic superior conform prevederilor art.186 alin.10¹ pct. 1), cu aplicarea prevederilor art.255 alin.(4) Cod de procedură penală.

În timpul urmăririi penale și în instanțele de judecată, partea vătămată xxxxx a făcut declarații care sunt contrare realității, descrise în procesul-verbal de audiere a victimei. Din declarațiile părții vătămate nu rezultă cu certitudine că au fost comise atingeri indecente la organele genitale și mai ales de către el.

Susține că, probele au fost administrate selectiv și doar cele în favoarea părții vătămate și acuzării, prin ce au fost încălcate prevederile art.19 alin.(3) Cod de procedură penală.

9. Referință asupra recursurilor ordinare au depus avocatul Botnari Valeriu cu reprezentantul părții vătămate xxxxx și procurorul, prin care au solicitat dispunerea inadmisibilității recursurilor declarate ca fiind vădit neîntemeiate.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin. (3) al Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.

Din textul recursurilor declarate, se constată că recurenții fac referință la erorile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 9) Cod de procedură penală, concretizate prin faptul că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Completul de judecată reține că temeiurile invocate de recurenți și motivele specificate în susținerea acestora, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Instanța de recurs atestă că, criticele recurenților în esență, se referă la dezacordul cu hotărârile instanțelor de fond, prin prisma alegațiilor că inculpatul Cosarev Anatolie a fost privat de dreptul la un proces echitabil, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate în lipsa unui suport probant, apreciate de prima instanță și implicit de instanța de apel eronat, prin ce au fost încălcate exigențele stipulate de CtEDO.

Referitor la alegațiile recurenților, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a judecat cauza penală în corespundere cu exigențele prevăzute de lege, deoarece s-a pronunțat asupra motivelor esențiale invocate în apelurile declarate, astfel fără a agrava situația inculpatului, a verificat dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea contestată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la argumentele precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, temeiurile de drept prevăzute în pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție le consideră neîntemeiate, și în acest sens menționează că, potrivit normelor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor

invocate în apel. Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs constată că, la judecarea apelurilor declarate de avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului și de către inculpatul Cosarev Anatolie, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra motivelor esențiale invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 6.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Deși, în prezenta speță recurenții invocă ca temei de casare faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursurilor, nu au indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-au referit în apelurile declarate, ci doar fac o proprie apreciere a argumentelor invocate în cererea de apel asupra căreia instanța de apel s-a expus, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, iar completul de judecată al Curții Supreme de Justiție la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată, or contravine constatărilor instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat în decizia sa.

Opozant celor invocate de recurenți, se atestă că, în cuprinsul deciziei atacate, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine soluția adoptată în prezenta speță.

Completul de judecată menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Cosarev Anatolie.

Prin urmare, completul de judecată remarcă faptul că, din textul deciziei atacate, se constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea ca nefondate a apelurilor avocatului Polivenco Victor cu inculpatul și apelul inculpatului Cosarev Anatolie, expunându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel.

Completul de judecată conchide că, deși recurenții solicită achitarea inculpatului și invocă că instanța de apel nu au acordat atenție argumentelor invocate de către apărare, aceștia nu au adus nici un argument relevant în susținerea acestor solicitări, iar analizând partea descriptivă a deciziei instanței apel se atestă că instanța de apel s-au expus detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, just au analizat probele și le-a dat o apreciere cuvenită, respectând prevederile art.101 Cod de procedură penală, precum și au analizat elementele infracțiunilor incriminate inculpatului. Astfel, Completul de judecată nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Totodată, nu este întemeiată critica din recursurile declarate, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată, în opinia acestora, a probelor ce au dus la stabilirea vinovăției inculpatului, deoarece instanța de apel, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de părți, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului.

Autorii recursurilor nu indică concret - care ar fi eroarea admisă de către instanță la elucidarea probelor, în ce constă aplicarea eronată a normelor materiale, procedurale cât și internaționale, în ce constă divergența declarațiilor părților, prin ce se manifestă expunerea denaturată a faptelor constatate de către instanțele de judecată.

În sensul criticilor aduse, se impune precizarea că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se

concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea a acestora, toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Completul de judecată reiterează că, la etapa judecării recursului, nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge alegațiile avocatului Polivenco Victor precum că, instanța de apel nu s-a expus sub nici o formă asupra argumentelor apărării în partea ce ține de inadmisibilitatea procesului verbal de recunoaștere a obiectului din 13.06.2022, or, instanța de apel după cercetarea probelor a menționat (f.d.184, vol. II) *„ce ține de solicitarea apărării privind declararea nulității procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 13.06.2022, prin care partea vătămată xxxxx în prezența reprezentantului legal xxxxx a recunoscut imaginea fotografică a tatuajului cu inscripția „xxxx cu dimensiuni 3x4 (foto nr.2) fiind tatuajul de culoare neagră cu inscripția xxxx de pe mâna stângă a bărbatului care la data de xxxx fiind în salonul troleibuzului xxxx, s-a apropiat de ea și a atins-o cu mâna la zona intimă pe tot parcursul deplasării, din motiv că nu a fost efectuat în prezența pedagogului, Colegiul ca și instanța de fond o va respinge ca neîntemeiată, or, pedagogul este necesar în vederea supravegherii intereselor copilului, iar în cadrul efectuării acțiunii procesuale de prezentare a imaginilor fotografice cu tatuaje nu au fost lezate drepturile copilului, mai mult ca atât, copilul a fost asistat de reprezentantul legal, xxxx”*, astfel că alegațiile apărării nu-și găsesc confirmarea.

Cu referire la argumentele inculpatului Cosarev Anatolie, precum că prima instanță și organul de urmărire penală au încălcat grav prevederile Codului de procedură penală, deoarece declarațiile părții vătămate nu coincid cu cele declarate de ea în timpul urmăririi penale, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție le consideră nefondate, or, acestea sunt declarative și nu corespund realității, deoarece prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21.06.2022, a fost admis demersul procurorului și dispusă audierea în calitate de parte vătămată minoră xxxxx prin modalitatea specială de audiere a minorului victimă în spațiu special amenajat, dotat cu 18 mijloacele de înregistrare audio/video, prin intermediul unui intervievator; actul de predare primire datat cu 21.06.2022 pentru transmiterea de către Centrul regional de asistență integrată a copiilor victime/martori ai infracțiunilor Nord și primirea de către judecătorul de instrucție și procurorul Bordei Natalia a înregistrărilor audio/video a audierii realizate cu copilul xxxxx, la data de xxxxx, în spațiul special amenajat în incinta Centrului regional Nord; procesul-verbal al ședinței de judecată din 21.06.2022 în care a avut loc audierea părții vătămate minore xxxxxx în condiții speciale (f.d.18-21, vol. I).

Ținând cont de cele expuse, se constată că, în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Cosarev Anatolie, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare gravă de fapt, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești, iar motivele esențiale expuse, au primit aprecierea instanței de apel în contextul prevederilor art.8, art. 6 CEDO, invocările că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sunt neîntemeiate.

La caz, urmare a examinării cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, probele au fost cercetate sub toate aspectele prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Cosarev Anatolie în baza prevederilor art.175 Cod penal.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia completului de judecată, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de

procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*, or, la caz, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către avocatul Polivenco Victor și inculpatul Cosarev Anatolie.

Completul de judecată reține că, conform rechizitoriului inculpatul Cosarev Anatolie a fost deferit judecării pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal (*în redacția Legii nr.73 din 12.04.2012, în vigoare 25.05.2012*) – acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente.

Judecând cauza, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Cosarev Anatolie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani. În baza art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința xxxxx, preluată prin încheierea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 24.01.2014 sub formă de 1 an 7 luni 26 zile închisoare în penitenciar de tip închis, fiindu-i stabilită inculpatului Cosarev Anatolie pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Fiind investită cu judecarea apelurilor, instanța de apel a reiterat că, concluzia primei instanțe este corectă și a respins ca nefondate apelurile inculpatului Cosarev Anatolie și a avocatului Polivenco Victor în numele inculpatului, a admis apelul avocatului Botnari Valeriu cu reprezentantului legal al părții vătămate xxxx, a casat sentința parțial în latura civilă, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care a admis parțial acțiunea civilă și a încasat de la inculpatul Cosarev Anatolie în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore xxxx prejudiciul moral în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei. A încasat de la inculpatul Cosarev Anatolie cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 10 000 (zece mii) lei. Calcularea termenului pedepsei lui Cosarev Anatolie urmând a fi început din 24.03.2023 cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei aflării inculpatului în stare de arest preventiv și arest la domiciliu din 13.06.2022 până la data 24.03.2023. În temeiul art.385 Cod procedură penală, pentru încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție garantate de art.3 CEDO, s-a redus lui Cosarev Anatolie pedeapsa închisorii calculându-se 2 (două) zile de închisoare pentru 1 (o) zi de arest preventiv - cu 218 (două sute optsprezece) zile. În rest s-au menținut dispozițiile sentinței primei instanțe.

Analizând argumentele recurențelor precum că, inculpatul Cosarev Anatolie a fost condamnat pentru o faptă, pentru care nu a fost acuzat, completul de judecată precizează, că instanța de apel s-a expus argumentat la stabilirea vinovăției inculpatului, iar soluția acesteia este descrisă la **pkt. 6, 6.1.** al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, or, la judecarea apelurilor instanța de apel a respectat prevederile art.art.414-419 Cod de procedură penală.

Completul de judecată constată că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Completarea cererilor de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității procesului penal.

În acest sens se menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală. Instanța de recurs reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele

care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, inculpatul Cosarev Anatolie a fost recunoscut vinovat de către prima instanță de comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, instanța de recurs consideră că, instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, în sensul expus supra, deoarece la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi, respectând prevederile art.art.414 alin.(1) și (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală.

Concluzia despre vinovăția inculpatului Cosarev Anatolie de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.175 Cod penal și faptul întrunirii elementelor constitutive ale acesteia, a fost reținută de instanțele de fond nu doar din declarațiile părții vătămate xxxxx, precum invocă recurenței, ci dintr-un cumul de probe administrate și prezentate de organul de urmărire penală în conformitate cu prevederile legii procesual-penale, cercetate și verificate de instanțele de judecată.

A fost constatat cu certitudine că, Cosarev Anatolie a comis acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, fapt probat prin: *raport și proces-verbal de consemnare a faptelor din 07.06.2022, cu expunerea circumstanțelor ce au avut loc la data de 24.05.2022 în intervalul de timp 12:04-12:20 (f.d.3-4, vol. I); denunț din 25.05.2022 depus de Prisacari Mariana (f.d.6, vol. I); certificat de naștere a minorei xxxxx, seria xxxx eliberat la data de xxxxx (f.d.13, vol. I); ordonanța din 25.05.2022 de recunoaștere în calitate de parte vătămată a xxxxx (f.d.14, vol. I); încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21.06.2022; procesul-verbal al ședinței de judecată din 21.06.2022 în care a avut loc audierea părții vătămate minore xxxxx în condiții speciale la judecătorul de instrucție (f.d.18-21, vol. I); proces-verbal din 13.06.2022 de recunoaștere a obiectului de către partea vătămată minoră xxxxx în prezența reprezentantului legal xxxxx, obiectul recunoașterii fiind imaginile fotografice a tatuajelor cu inscripțiile xxxxx cu dimensiunile 3x4 cm, fiind recunoscut de victimă tatuajul cu inscripția xxxxx, ca fiind cel de pe mâna bărbatului care la data de 24 mai 2022 în salonul troleibuzului xxxxx s-a apropiat de ea și a atins-o cu mâna în zona intimă pe tot parcursul deplasării (f.d.23-24, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 24.06.2022, fiind ridicată de la cet. Rozloga Ana xxxxx o imagine fotografică cu o persoană de gen masculin (f.d.30-32, vol. I); proces-verbal și ordonanța din 24.06.2022 de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală, fiind anexată o imagine fotografică efectuată de cet. Rozloga Ana, fiind fotografiat la stație un bărbat care s-a dovedit a fi cet. Cosarev Anatolie (f.d.33-34, vol. I); proces-verbal din 13.06.2022 de examinare corporală efectuată în privința lui Cosarev Anatolie, fiind depistat pe mâna stângă un tatuaj de culoare neagră cu inscripția xxxxx cu dimensiuni de 3x4 cm și planșa fotografică (f.d.35 -37, vol. I); proces-verbal din 14.06.2022 de examinare a obiectului și planșa fotografică fiind examinate hainele (geaca, maiou, chipiu, blugi) ce aparțin lui Cosarev Anatolie (f.d.48-51, vol. I); date personale în privința lui Cosarev Anatolie (f.d.58- 60, vol. I); sentința xxxxx în privința inculpatului Cosarev Anatolie (f.d.69-77, vol. I); informație din 22.06.2022 de la Biroul de Probațiune Bălți potrivit cărei se aduce la cunoștință despre faptul, că cet. Cosarev Anatolie xxxxxx liberat condiționat înainte de termen de pedeapsa, stabilită prin sentința xxxxxx, preluat prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24.01.2014 pe termenul rămas de 1 (un) an 7 (șapte) luni 26 (douăzeci și șase) zile, a fost luat la evidență la Biroul de Probațiune la 14.02.2022, începutul termenului 28.05.2021, sfârșitul termenului 23.01.2023 (f.d.83, vol. I); proces-verbal din 18.07.2022 de ridicare a extrasului din calculator a listei pacienților care au fost prezenți la data de 24.05.2022 la medicul de familie Sîrbu Vera, conform căruia urmează că Cosarev*

Anatolie, în acea zi nu a fost prezent (f.d.132-133, vol. I); proces-verbal din 20.07.2022 de prezentare a materialelor cauzei penale și informare a învinutului Cosarev Anatolie cu participarea apărătorului Victor Polivenco despre finisarea urmăririi penale, careva cereri sau demersul la moment nu au parvenit (f.d.134-135, vol. I); scrisoare de informare a lui Cosarev Anatolie emisă de Procurorul delegat în Secția combatere tortură a Procuraturii Generale (f.d.218-220, vol. I); încheierea Judecătoriei Soroca sediul Central din 28.05.2021 (f.d.60-63, vol. II); încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24.01.2014, prin care s-a dispus admiterea demersului Ministerului Justiției al Republicii Moldova și cererea condamnatului Cosarev Anatolie privind transferul pentru continuarea executării pedepsei cu închisoare în instituției penitenciare din Republica Moldova (f.d.71-73, vol. II).

Mai mult, deși recurenții susțin că, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă pentru care nu a fost pus sub învinuire, Completul de judecată apreciază ca fiind declarative alegațiile acestora în acest sens, întrucât potrivit declarațiile martorului Prisacari Mariana depuse în instanța de judecată, se atestă că: la xxxxx fiica sa, xxxxx a venit de la școală, era foarte speriată și i-a povestit tot ceea ce s-a întâmplat, despre faptul că a urcat în autobuz și a arătat cum un bărbat cu mâna a atins-o, precum și locurile unde a fost atinsă de către bărbat cu mâna lui. A întrebato pe fiică de ce nu a sunat-o pe ea sau tata, la ce i-a răspuns că era speriată. La întrebarea de ce nu a plecat de la acel bărbat, fiica i-a spus că a încercat, însă bărbatul dat o atingea cu mâna și era alături. Acest lucru a fost văzut de către un bărbat care era așezat pe scaun, i-a propus să ia loc, însă ea a refuzat și a ieșit din autobuz. La moment minora este stresată, îi este frică să se deplaseze cu transportul public, este traumată psihologic. Fiica sa rareori se deplasează cu transportul public, iar în acea zi s-a deplasat cu autobuzul xxxx, culoarea nu cunoaște. Întrebând fiica cum arată acel bărbat, ultima a comunicat faptul că este un bărbat în vârstă, îmbrăcat în haine de culoare închisă, în mână avea o sacoșă. I-a comunicat că inculpatul pe parcursul deplasării a atins cu mâna lui zona intimă a sa. În acea zi, minora era îmbrăcată în haine școlare, fustă, bluză și palton. Bărbatul dat a coborât odată cu ea, la aceeași stație, de lângă xxxx și a mers spre xxx, ultimul a urmărit-o, apoi a dispărut. I-a spus că, în timpul deplasării bărbatul dat nu a vorbit. A concretizat că, troleibuzul nu trece pe lângă magazinul xxxxx, pe lângă acest magazin circulă doar autobuzul nr.2A, însă nu-și amintește exact cu ce transport s-a deplasat. A mai indicat că, fiica i-a comunicat că bărbatul dat are un tatuaj la mână cu inițialele xxxx, avea puțin păr pe cap, referitor la faptul în care anume transport public s-a urcat, nu poate menționa exact, deoarece fiica sa, rareori circulă cu transportul public și poate confunda transporturile (f.d.23-24, vol. II).

De asemenea, din declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore, xxxxx depuse în instanța de fond, conform cărora urmează că, în înregistrarea video vizualizată în cadrul ședinței de judecată 06.10.2022 se observă minora care se deplasează și era îmbrăcată în palton scurt, de culoare roz. De asemenea în înregistrarea dată se observă inculpatul Cosarev Anatolii, pe care anterior nu l-a recunoscut. A mai declarat că, fiul său i-a povestit totul ce s-a întâmplat. După cele întâmplate, copilul este permanent în stare de stres. Într-o zi se plimba cu nepoțica sa prin oraș, după cele întâmplate, la o stație a văzut un troleibuz, iar minora a comunicat că este un autobuz, deoarece erau de aceeași culoare, la ce ultima i-a comunicat despre faptul că mijlocul dat de transport este un troleibuz, dar ea a crezut că este autobuz, deoarece nu avea coarne. Minora poate confunda autobuzul cu troleibuzul din motiv că ea rar se deplasează cu transportul public. A menționat faptul că, copilul este eminent, frecventează înotul și școala muzicală. A mai declarat că, minorei i s-au prezentat câteva fotografii a unor persoane, însă ea nu a recunoscut pe nimeni. La 13-14 iunie 2022 s-a prezentat la ofițerul de urmărire penală, a fost o procedură prin care copilul trebuia să recunoască tatuajul inculpatului, i-au arătat câteva fotografii cu tatuaje dintre care ea a recunoscut pe unul din fotografii. În acea zi minora a avut isterie, a fost stresată. Recunoașterea după înfățișare a refuzat-o pentru a nu stresa copilul, din acest motiv copilul a fost audiat în condiții speciale, dar oricum a fost stresată după ce a dat declarații, iarăși având o isterie (f.d.40, vol. II).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, deși recurenții invocă

că Cosarev Anatolie nu a săvârșit infracțiunea imputată, instanța de recurs a ajuns la concluzia, că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea inculpatului precum s-a solicitat în recurs, or, în cursul judecării cauzei în instanțele de fond au fost analizate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate. Astfel, instanța de recurs ajunge la concluzia, că în speță nu se constată existența erorii de drept, prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 9) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, Completul de judecată relevă că, condiția esențială pentru tragerea persoanei la răspundere penală este că, fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracțiune. Totodată, acest motiv de casare poate fi aplicat și în cazul când la momentul săvârșirii fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din codul penal, fiindcă nu se poate dispune condamnarea pentru o faptă neîncriminată de lege și nu poate exista pedeapsă fără infracțiune.

Completul de judecată notează că, în prezenta speță, temeiul invocat de către avocatul Polivenco Victor nu este incident ca motiv de casare a hotărârii judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și este stipulată la art.175 Cod penal (*în redacția Legii nr.3 din 12.04.2012, în vigoare 25.05.2012*), ca – acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente. Astfel, completul de judecată constată că, inculpatul Cosarev Anatolie a fost condamnat pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a Republicii Moldova.

În acest sens, completul de judecată consideră la capitolul incidenței temeiului invocat de recurent și prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 9) Cod de procedură penală, condiția esențială pentru tragerea persoanei la răspundere penală este că, fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracțiune. Totodată, acest motiv de casare poate fi aplicat și în cazul când la momentul săvârșirii fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din codul penal, fiindcă nu se poate dispune condamnarea pentru o faptă neîncriminată de lege și nu poate exista pedeapsă fără infracțiune, ceea ce la caz nu este aplicabil, iar poziția avocatului Polivenco Victor este una eronată și lipsită de temeiuri legale.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge ca neîntemeiate și alegațiile recurenților precum că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art.385 Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele din recursurile declarate de către de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului și de către inculpatul Cosarev Anatolie sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor prevăzute la art.6 CEDO.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, nu a fost constatată prezența în speță a careva erori, ce ar servi temei de implicare în sensul casării deciziei atacate, recursurile ordinare fiind vădit neîntemeiate și urmând a fi declarate inadmisibile.

11. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului și de către inculpatul Cosarev Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 martie 2023, în cauza penală în privința lui *Cosarev Anatolie xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie